

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet.)
 Hirdetések, előfizetések és a lap szellemi részét
 illető kéziratok ide küldendők.
 Megjelenik minden szombaton

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Szini Péter.

Előfizetési árak:
 helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve
 Egy év e 8 korona
 Fel évre 4 „
 Negyed évre 2 „
 Egyes szám ára helyben 10, vidéken 12 fillér.

Kimagyarázás.

Bekullog János kocsis az ajtó előtt álldogáló földes ur elé.

— Meginstálom, engedelemmel legyik mondva, házasodni akarok!
 — Házasodni !Hahaha! . . . Hát osztán ki menne hozzád, te fülesbagoly?
 — Hát a Beska Terka!
 — Aztán szeret az a lány téged?
 — Azt még nem tudom, de mán régen tájikoztatjuk egymást!— magyarázta ki János kocsi a sort.

Férj-panasz.

Életemben a legnagyobb hibát akkor tettem, feleségem a házuknál Mikor megszékítettem. A mióta vele vagyok, Rám nevet az ég is . . . Én hallgatom; kedvét teszem És veszekszik mégis.

Séhajtottam már gyakorta Az egek urához: Tegyen egy kis szivességet És vegye magához. De hasztalan! . . . Észdekléssel Nem vihettek, sekkra! Mért kellene az egekbe Pergő nyelvű rekka?!

Ajánlja dusan felszerelt raktárát férfi-, női és gyermek czipőkben.

Turul czipőgyár részvénytársaság
 ezelőtt
MÖDLINGI czipő gyár
 Debreczen Piacz-utca 50, megyeháza mellett.

Nagy választék újdonságokban
föltűnő szabott árak
 melyek a czipő talpon láthatók.

Feltettem már hogy elvorem,
De ha szemét látom,
Mint üzött nyul, tovább illan
Minden báterságem!
Mit tegyek hát, égi Atyám
Bármilyen lesz belőle.
Én magamhoz székíttem őt
S mest megcsókém tőle!

Kessrű Gazsi.

Az unokahug.

— Édesem! Ugy-e elmegyünk este a színházba?
— El, el, szívem! Azaz hogy te elmehetsz, de nekem legnagyobb sajnálatomra itthon kell maradnom!
— Itthon kell maradnod? És miért?

— Holnap lesz a vigárdosi rablógyilkossági ügy végtárgyalása. A gyilkosnak én vagyok hivatalból kirendelt védője. Beláthatod tehát aranyom, hogy hozzá kell készülnöm a védelemhez.

— Hát akkor én sem megyek! — ült le durezza a telt arcú fiatal asszonyka.

— Világért sem engedhetem, gyémántom, hogy az én unalmas, prózai ügyem miatt megfosszad magadat egy kellemes élvezettől. János, az inas, elkísér. Én pedig majd inkább elébed megyek. Ugy-e jó lesz?

— Hát eljössz elébem?

— El angyalom! Égni fogok a vágytól, hogy mielőbb láthassalak!

Háromnegyed hét órakor Berkes Illés ügyvéd ur leányarcú kis felesége a hü inas kísérete mellett a színházba kocsizott.

*

„Édesem!

Ma tudtam meg, hogy ide érteztél. Jöjj azonnal hozzám! Egyedül vagyok. Epedve vár a te hü

Illésed.“

A levélke illatos borítékba kerül s a meghitt szobaleány közvetítésével a „Körül fényes“ szálló 36-ik szobájában egy angyalarcú szépségnek kézbesítették.

— Ah, az Illés, az én régi kedves jogász ideálom! Lám, még mindig emlékezik reám! . . . Megyek azonnal és megvigasztalom!

*

Berkes Illés érthető izgatottsággal, lázas türelmetlenséggel ül szobájában. Hevesen dobogó szíve túlarad a közeli boldogság édes érzetétől

— Ah, csak jönne már az az isteni teremtés! Fél-éve mult, hogy nem láttam és a vizionlátás most még hevesebb hullámmásba hozta véremet!

De az asszony . . . a feleségem?

Eh, hát szükséges-e mindent tudni az asszonynak?

Őt is szeretem és punktum!
Kocsi gördül az udvarba. Berkes az ablakhoz ugrik s kitekint a csillagtalan éjbe.

Ó, ő az! A kedves, az enivaló Malvin! Érzem a szívem hevesebb dobogásáról.

Az ajtóhoz siet, karjait ölelésre tárva, s cukros kis felesége simul a mellére.

— Mi . . . mi . . . mi az? — képed el Berkes. — Hát már haza jöttél?

— Igen, édesem! . . . Az első felvonás után távoztam, mert heves fejföres fogott el! . . . Aztán meg tőled távol nem is igen izlett a szórakozás. Boldognak érzem magam itt melletted!

Tyhü, az áldóját! Mi lesz itt? — gondolta el Berkes iszonyatos tünődés között. Most már nem üzen hetek neki, hogy halassza el a látogatást.

— Feküdj le, angyalom, talán elmulik a fejförescsöd! — biztatja a feleségét.

Az asszony még erősebben simult hozzá.

— Már szünt a kellemetlen betegség, édesem! Itt maradok veled!

Berkes a pokolra kívánt minden fejföresöt.

Beszélgettek. Az asszonyka édesen, szerelemteljes szavakkal, Berkes ellenben halálos kintól gyötörtén

Kopogtatnak.

— Szabad! — szól az asszonyka.

Beront Malvin s egyenest Berkeshez akar futni, de a szoba közepén meghökkenve áll meg.

— Nyomorult! — kiált furia hangon. — Hát ezért kellett eljönnöm, hogy vetélytársamat találjam nálad? Ki ez a nő?

Berkes feltalálja magát és hirtelen odaszól:

— Ugyan édes Malvin hugom, meddig üzöd te még az ilyen kompromittáló tréfákat? . . . Van szerencsém neked bemutatni a kedves kis feleségemet.

— Berky Illésné.

— Szilvágyi Malvin unokahugom.

Jó vacsora, rokon csók. Kölesönös kiengesztelődés.

*

— Te Illés!

— Mi az, lelkem!

— Ezt az egy ostobaságodat még csak elnéztem, mert nem akartam botrányt előidézni. Vedd tudomásul azonban, hogy engem nem lehet ám unokahugokkal megvakítani. Hozd tudomására ennek is, hogy ide be ne tegye többé a lábát.

— Ó te édes, te drága, te szent!

— Nono!

— Imádlak, szeretlek s egyedül csak érted élek és eszküszöm, hogy többé nem csaplak be unokahugokkal. Malvin nagyságának még aznap kölesönös egyetértéssel kiadták az utat.

Berkes ur meg azóta hűségesen elkísérgeti a kis feleségét a színházba. Ez a furesza kaland végképen kigyógyította.

Vidám diák.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát egyszerűtől a legfinomabbig. Ugymint: *uri, polgári, katonai, papi* és mindenféle *egyenruhák* legújabb divat és szabás szerint való készítését

Uj üzlet megnyitás.

Csikes Ernő

Van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséget, hogy f. é. május 1-től a főtéren, Bankpalota, az **Elite-kávéház** mellett

férfi-szabó üzletet

nyitottam.

Dus raktárt tartok kintűnő belföldi,ugyszintén igen finom angol és francia szövetekből.

Méltányos árak.

Furfangos móré.

— Nem fázol cigány?
 — Nem — én!
 — Hihetetlen! . . . Lám én fel vagyok öltözve jól, mégis még a fogam is vaczog.
 — Huzássá ki a nágyaságos ur, máj nem vaczog akkor!

Jupiter főisten mennydörgései a magas fellegekből.

A sistergős isten nyilának zugó dörgésben származó szétágazására, mit akarsz te, Debreczen és te czivis népség?

Azt még értem, hogy a Kossuth-szobrot mindezt ideig fel nem állítottátok, mert hát rossz vért szülne a főispánoknak, meg a vöröspántlikás polgármestereteknek, akik ilyen rebellis dologtól halálra rémülnének, de azt fel nem tudom érni az öklömmel, hogy mi a veszedett fenének tartjátok ott azt a sok putikot a főtéren, mely underító büzt terjeszt és ragályos miazmákat hint szét. Csináljatok már vásárcsarnokot, hogy tiszta legyen a főteretek, mert különben a sistergős . . .

Hát az micsoda nagy gondatlanság tőletek, hogy a Stenczinger-féle házat mégsem sajátítottátok ki s az a nagy marha épület pocékká teszi azt a szép teret ott a Nagytemplom előtt. Ne csak a térházépítésre gondoltatok már, hanem azt is kisajátítottátok, mert különben a sistergős . . .

Az sem szép dolog ám, hogy a közgyűléseken pártpolitikát csináltok s leszavaztatjátok a tiszta igazságot is, ha veletek nem egy nézetten levőtől ered. Micsoda gondatlanság ez? Többé ilyent el ne merészeljetek követni, mert különben ugy közéték dobom ezt a sistergős istennyilát, hogy még Konez levéltárnok ur is abban hagyja a vezércikkirást és szalad veletek együtt ohne genirung . . .

Hogy az a sistergős!

Kárvallottak.

Az idei jogászbál volt,
 Hol először őt megláttam.
 Meg akadt a szemem rajta,
 Ruhájában meg a — lábam.

Én széttéptem a ruháját,
 Ő széttépte a szívemet,
 Most csak az a nehéz kérdés,
 Hogy nagyobb kárt ki szenvedett?
 Philantrop.

Megmagyarázások.

Mi a boldogság?
 Emberi vágyak netovábbjaként kikomponált elérhetetlen tüneményszerűséges keresmény.

Mi a földi lét?
 Szappanbuborékszerűen kifujt szétpattanó lebben-
 ces állományi megsemmisülmény.

Mi a czipő?
 Rövid szárbelileg applikált bőrcserzési csinálmányu
 lábtakarászati felhuzmány.

Mi az ég?
 Laposra nyomott földünk felett sávosszerűleg ki-
 húzott csillagtartályos kékesszinű boltozmány.

Mi a test?
 Porformulászati vérömletes lélekhüvelyzeti mozog-
 mányos tartály.

Fulánkok

A mult hét szombatján és vasárnapján óriási betegség tört ki Debreczenben. A doktorok kétségbeesetten szaladgáltak össze vissza, de nem tudtak rajta segíteni. Az érdekes betegség neve „Barnum-láz” volt.

A képviselő urak rettegnek az összeférhetlenségi törvényjavaslat életbeléptetésétől. Nekünk is van egy Harsányi Sománk, aki szintén összeférhetetlen. No, de ez annyira jámbor, hogy nincs miért rettegni tőle.

Ruzicska ur megtekintette Barnumot, hogy a *Rik-kancs* újság részére elsajátítson egy kis amerikai élelmességet. Vajjon sikerült-e neki?

A mult napokban annyi idegen barangolt Debreczen utczáin, hogy utóvégre még a „helybeli czivis” sem ismert önmagára.

Mint értesülünk, Konez Ákos ur a „Fészek” című elbeszéléskötet írója közelebb bélyeggel felszerelt kérvényt intéz a „Debreczeni Irói Körhöz”, melyben hivat-

Darázs

humoros élelmap.

Megjelenik minden szombaton, korá reggel, mulattató és érdekes tartalommal. Egyes szám ára 10 fillér. Kapható a tözsdékben és a lapelárusító helyeken. Előfizetési ára helyben egész évre 8 korona. Előfizetések és hirdetések a szerkesztőségbe (Piacz-utca 79 szám) küldendők.

kozva a multakban elkövetett s a Kőr érdekében kifejtett nagy buzgóságára, kéri, hogy ő róla is emlékezzenek meg.

Megölte egy ember a feleségét, mert vetélytársával együtt találta. Ez volt Debreczenben a közelmúlt napok szenzációja. Hej, ha minden olyan asszonyt megölnének, vajjon hány maradna életben?

A város pályázatot hirdetett irnoki állásra. Végzett *altisztek* előnyben részesülnek. Ugyáltszik, hogy a városnál nem tollal, hanem *bagn'ttal* irnak.

Vonits Mikulik.

országjáró dudás hangrezgétései.

Minek is mondanám? . . .

Ötven éves férfi
— Elhallgatom nevét —
Egy tizenhat éves
Lánynyal szívet cserélt.
Összeesett a férj,
Mig vágytele a lány . . .
Mi ennek a vége?!
Miért is mondanám?!

Szegény néptanítók
Türelemmel várják
Fizetés-emelés
Rájuk ömlő árját.
Miniszter ur végre
Gondol rájuk talán . . .
Hogy mi lesz a vége?!
Miért is mondanám?

A fiatal nőcske
Gyakran van egyedül,
Mivel kedves férje
A hivatalban ül.
Szívesen elmulat
Szomszéd ifju dalán . . .

Hogy mi lesz a vége?!
Miért is mondanám?

A független-pártnak
Mindkét árnyalata
Béke olajágát
Egymásnak mutatja.
Rá is fanyalodnak
A békére talán . . .
S hogy mi lesz a vége?!
Miért is mondanám . . .

Daru Gergely rendőrfelügyelő oktatásai.

Hát én magamat ajánlom! . . . Alászolgája!
Hapták! Ne mozogj! . . . Pihenj! . . .
Na hát most annyira — mennyire meg vagyok elégedve kendekkel, elég jól viselték magukat a Barnum alatt, — nem kísérték be senkit, — ugy is kell. — Na hát sok mindent láttunk ott abba a nagy komédiába, nem is hiszem, hallják kendek, hogy nem valami ángliusz fajzate volt. Az a sok szép vadállat, — látják kendek, azokat jobban be lehet tanítani, mint a rendőr legénységét, ezt már szégyenlem — az igaz ugyan, hogy az a nagyserényü oroszlán egy nézett rám, mint a dohányos ember a finánczra, — mintha mondta volna, hogy „hejh“! Gergely, lennének csak kívül a „Basahalmán“ — lehet ugyan, hogy a 3 metáliámat irigyelte olyan szörnyen. — I-i-inye, azt a tarka képü Jebuzeusát magának, hát még olyankor is szunyókál kend, mikor én ilyen érdekes és fontos tudni valókat vágok a kendek fülébe, — na csudálom hogy kendet el nem vitte Barnum, mert azt mán mondhatom, hogy olyan bornyu képet nem tud vágni az ángliusz sem, mint kend, mikor elbámulja magát.

Jelentem alásan. én Rác Lajos nomeró 85 számú rendőr a fő-fő-felügyelő urnak, nem érdemlem ezt a dörge delmet, mer mir azir, hogy éngem a mult héten is megdicsért a Tekintetes Erdélyi István kihágási fogalmazó ur.

Na hátszot miért?

„Hát azir, jelentem alássan, mert én a mult héten nigy szobályánt jelentettem fel, a kik a portörölt az ablakból az utcára kirázták, meg öt háztulajdonost, a kik az udvarrul a szappan levét az ucezára folyaták — ugyén“.

Hagyja el, bolond kend, hisz elvégzik az ilyen dolgot a biztos urak is, látja a gyönyörű Bardóc biztos sem talál már más dolgot; a meg 15 gazdát jelentett fel a szappan léir.

Már kivertek kendtek a sodrombul, hol is hagytam el igen a Barnumnál — ott már csak jól viseltük magunkat, de én nem értem, hogy mindig akad olyan ember a ki a rendőrséget csak csufítja, a ki a rendőség tekintélyét rontja. Itt van ez a bűnvágyi igató vagy kézbesítő, vagy miféle hogy már másképen be nem tudott jutni a nagy komédiába, hát a ponyva alatt bujt be, ott meg valami ánglius meglátta, aztán kétszer is kupán vágta, — ugy raktunk aztán a biztosok össze neki hatan hatvan krajezárt; — hát én nem is tudom, miféle népség ez a fiu, a multkor meg az öcsését, a ki a bejelentőbe van, Zsuzsának a kocsmájába hányták meg a cigányok, a miért egész éjszaka muzsikáltatott vélek, oszt nem adott nekik egy krajezárt sem. Ugy kell az olyan embernek, csak oszt' a rendőségnél ne volnának.

Mehetnek kendtek. Hapták! Tisztelegj! Oszolj!

Szopora Erzsók

védekezése a törvény előtt

Nem ugy történt vót az tekintetes törvénytevő uraság. amikiben az általam bemeszelt kipü kisbíró ellenem béerányította vót a törvinbe a sort, hanem így la:

Ippég a husvéti szent ünnepekre meszelgettem a házam kifeli, mint szegin özvegyasszon. a saját kezemim, mikor Csutkás kisbíró belipett az udvaromba, osztig odaszól nikem, hotte Erzsók, az angyalbőrbe takart mivoltját a szemed tekintéjének, ne riszáld ugy magad erre arra, mer mig majd ingem is leveszel a lábomru.

Azza se kérd, se hall, csak nekem ront, osztig átölelte a derekomot, oszt erőnek-erejive meg akart csó-

kolni. In csak szabadkoztam, hogy monlok: ne kuni-rozzik ingem, mert in tisztessiges illetü fejrsemily vagyok, hát még annál jobban szoritgatott. In is osztig megharagudtam, oszt a meszelőt belemártottam a mészbe és odanyomintottam a kipihe, hogy olyan lett tüle, mint egy lisztes zsák. Hogy osztig a meszelő két fogát is kitalálta ütni, abba in nem vagyok hibás, hanem ü mert ü szorongatott ingem, nem in ütet.

Ne tessik azirt a tekintetes fütörvin bíró ur ingem hozni a szigyenbe, mer in tiszta ártatlanság vagyok, hanem Csutkás kisbíró ellen vegye elő a paragrafucsesát és ellenembéli igyekezeteért tessik kalodába tétetni, mert ez az igazság.

Jó egissiget adjik a jó Isten! Tisztelem a becsületes falamijáját. Majd ha még ecezer begyüvök, hozok nekik egy kis aszalt gyümölcsöt!

Tudják már.

Volt egyszer egy apa, a ki egyetlen és igen együgyü fiát nagyon szerette volna megházasítani. E czélból be is vezette, amint mondani szokás, a társaságba. Mikor első izben voltak hivatalosak egy vacsorára, az apa elindulás előtt így szólott: „Fiam, csak akkor beszélj, ha kérdeznak, s akkor is mennél kevesebbet, mert nem akarom, hogy az emberek lássák, hogy olyan ostoba vagy!“

Asztalnál Péter, így hitták a fiut, két igen esinos hölgy között ült, a kik minden fúradozásuk ellenére nem hoztak ki belőle egyebet, csak olykor-olykor egy „igent“ vagy egy egy „nem“-et. Az egyik hölgy végre meguntta és szomszédjához fordulva, halkán mondá: „Ez a fiatal ember ugy látszik borzasztó ostoba.“

De Péter meghallotta e szavakat s alig hogy meghallotta, hangosan kiáltá távolabb ülő atyja felé: „Edes atyám, tudják már!“

Sugás után.

Sértésnek vette a malicziát
Sértés megette a malaczfiát.

Elvesztette a kalapját.
Bemeszelte a nagyapját.

Kivágta magát a tévedésből.
Kivágta magát az éhességből.

A nép a templomban borral áldozott.
A pék a templomban borotválkozott.

Ujságot hozott a postáról.
Ujsákokot hozott a pusztáról.

Haragodnak nagy voltában.
Harangoznak Nagy-Lónyában.

Maritta meg Oszkár szavalt.
Ma itta meg borát a pap.

Letarolták már a rétet.
Elkapkodták már a képet.

Megbánta tettét, bocsáss meg neki.
Megállta helyét, kalács kell neki.

Tollas Edömér

ujdondász ur tudósításai.

Nagytekintetű Szerkesztőség!

Én most jelenleg itt tanyázom Debreczenben, az őszivis városban s az itt szerzett tapasztalataimat küldöm a nagytekintetű szerkesztőségnek nyomdafesték alá.

Debreczen nagyon ronda város. Utcái szemetesek, tele mindenféle hulladékkal. Vizvezetéke, csatornázása még ma sincs, így aztán nem csoda, ha a halálozási esetek nagyon gyakoriak.

Nagyon sérti az idegen ember szemét az a sok ronda sátor, mely a főtérsé mellett vonul végig s valóságos patkányfészek. Itt aztán láthat az ember annyi mindenféle hulladékot, akárcsak egy zsibvásárban. — Ezenkívül az árusok serege tarka vegyületben vonul el a főtérsé jobboldali járdája mellett, mert hát Debreczennek még ma sincs vásárcsarnoka.

A szél itt óriási. A multkor, hogy a Nagyerdőre kis vonatoltam, csaknem lefujt róla. Olyan porféléleg van itt, hogy néha önmagát sem tudja tájékozni az ember, hogy melyik tájéka felé jár a világnak, mert hát az érdemes tanács csak július és augusztusban látja jónak az utca közepé loesoltatását,

Soha annyi lézengő, dologtalan embert nem játtam, mint itt a városháza előtti téren. Egész napon elterefelnek ezek itt és valóságos ragálytelepet köpködnek szét. Ugy is hívják ezt a térséget, hogy a „k ö p k ö d ő k a s z i n ó.”

A debreczeni speciálítások közül megemlítendőnek tartom a sok kutyát és a tulságosan elhízott kofákat. Van mindenikből bőven! Az ember lépten-nyomon belebotlik egy-egy kutyába és beleveszhet egy-egy kofába mert nagyon élesnyelvűek ám.

Ennyit egyelőre! A többi közelebb megy. Kérek egy kis költségrevalót, mert az Angol királynő tulajdonosa már azzal fenyeget, hogy kidobát, ha nem fizetem a cekket.

A nagytekintetű Szerkesztőségnek

alázatos szolgálója:

Tollas Edömér,
ujdondász.

Fuimus.

Sokszor összetalálkozunk
Utcasarkon, sétatéren,
Elhaladtok én mellettem,
Te betegen, hófehéren,

Férjed kérdi: ki ez ember??
És te nevem nem talárod,
Mond ki bátran férj-uradnak:
A te első ideálad.

; . . . r ó.

Szapuló Rákhel

termetes kofa kifakadásai.

Hogy én la? Hogy én vagyok csunya száju? I-i-ny-nye, eszem azt a szénahúzó gereblyével fésült fejű kőzos szemilyzetit a becses naecseságának, hát nem illedelmesen szólok in? . . . Hát nem maga veszteget engem, hogy drágák a libáim? . . . No hát annyit szólok, hogy azokat a becses fogajit, akit a doktor rakott a szájába, nem vágja libahusba harmincz pinzir, ha megveszködne is a kívánságtu! No bizon! Tán aszt hiszi a naecsesága, hogy a liba is egy rongyos csirke! . . . Mennyik mán innen, osztig ne óbégassik, mer ugy betallazom, hogy nyavajássá lesz tüle az egész utca! Hü-ü-ü! Hogy még drága a liba? Hogy az én Istenem akárhova tegye! Hát egyik a naecsesága bontófésüt, az ócsóbb! Maj, betenném az ajtaját, csak kitáthatnám a számat, de ippeg itt ókumlál egy lendőr, hát nem szólok!

Hol szórakozzunk? Márkus Jenő Dréher-féle sör csarnoka kényelmes télikert helyiségében, hol minden vasárnap este a 39-ik gyalogezred zenekara hangverse-nyez. Ugyszintén a Dobos-pavilonban a Nagyerdőn, melyet e célra ügyesen berendezett. Figyelmes kiszolgálás, kitűnő ételek és italok.

Portörló Sáríka

szobaczcizus elszólásai.

Tegnap estve zsur volt nálunk. Olyan sokan voltak hogy alig fértek a nagy ebédlőben. — A nagysága meg a főhadnagy ur együtt rendezték az ülőhelyeket és minden szalvétára rátettek egy kis czédulát, melyre rá volt írva az oda ülő vendég neve. — A főhadnagy uréra az is oda volt írva, hogy —mikor mindenki elment — vis sza jőjjön az udvari ajtóra.

A nagyságos ur mindig akkor alkalmatlankodik a konyhában, mikor mosdok.

A szakácsné álmában hangosan szokott beszélni, Tegnap éjjel is azt nyöszörögte: jaj Gyuri, — ne szoritson olyan nagyon! (a bakáját csakugyan Gyurinak hívják.)

A kisasszony tegnap későn jött haza. — Mikor azt kérdezte tőle a nagysága hogy hol maradt olyan sokáig azt felelte, nem mondhatja meg. — A nagysága nem folytatta tovább, úgy látszik, mindegyik tiszteli a másik titkát.

Verseny czipő-üzlet.

Hogyha olesó czipő kell,
Tolnai Dánielnél leled fel,
Debreczenben a főtéren
Epen a főpostával szemben
Találsz ott mindent bőven,
Van válaszék uri s női czipőben.
Legolesőbban itt vehetsz
S bizonyosan megelégedve leszesz,
Mert sehohsem kapsz jobbat
Es olesóbbnál-olesóbbat.
Van itt egyéb is aztán,
Elláthatja magát az arszlán.
Divatezikkek, kalapok
Nyakkendők és gallérok.
A ki vásárolni akar
Nosza, idejőjjön hamar!

Üzletváltás folytán varrógépek és kerékpárok mélyen leszállított árak mellett beszerezhetők

Deutsch Ede

Lőcslábu Fakó Máttyás

debreczeni tajigás nótáibul.

I.

Ha kimegyek, még ma a kis Kassára,
Bé tévedek Kálaji koesmájába,
Rá kajátok oszt én az esaplárosra,
Egy iczeze bort hozzik kend az asztalra. . . .

Aszongya hogy ne kajabáj Lőcslábu,
Ne mirgesics, mer én se vagyok fábu . . .
Útök egyet azon a rosz koponyán,
Hogy Pilátust megtanálod vaesorán.

II.

Meddig lesz még baj a lendőrökkel?
Pedig mán a Sári nem gyöz löcesesel! . . .
Ugy elverem azt a sok naplopót,
Elfelejtí, hogy még apja is vót.

Ha nem lesz fuvarja a fakónak,
Felesapok maj' én is naplopónak,
Eltart maj' a nemes város osztig,
Naplopóra van a legtöbb szükség. . . .

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Ei-ő magyar általános biztosító társaság. E társaság márczius hó 3-án tartotta évi rendes közgyűlését Csekonics Endre gróf, társasági elnök vezetésével. Az igazgatóságának jelentését Jeney Lajos vezérigazgatóhelyettes olvasta föl. A jelentés kiemeli, hogy a múlt évi üzlet minden biztosítási ágban oly kielégítő eredményre vezetett, hogy a társaság összesen 2.547,690 korona 70 fill. üzleti nyereséget ért el. Ezzel szemben, a pénzpiacz pangása folytán a társaság tartaléktőkének befektetésére szolgáló értékpapírokon, melyek nagyrészt magyar földhitelintézeti záloglevelek, 1,457,099 kor. 24 fill. átmeneti

varrógép és kerékpár üzlete
DEBRECZEN, Piacz u. 73.
— Dr. Tihanyi-ház. —

árfolyamveszteség érte a társaságot. A fent jelzett üzleti nyereségben, mely a múltban elért tekintélyesebbek mellé állítható, e nagy átmeneti árfolyamveszteség teljes fedezetet talál és ezenfelül még 1.090,591 korona, 46 fillér tiszta nyereség is marad, melyből, — az alapszabályszerű levonások után — részvényeinket az igazgatóság a felügyelő-bizottsággal egyetértésben 168 korona osztalékot javasol kifizetni. A társaság üzletállománya, valamint tartalékai tekintélyesen gyarapodtak; sőt a biztosítási-üzleti nyereségből az átmeneti árfolyam-veszteségre a két évben utolsó visszatartott, összesen 2702.807 korona 33 fillérnyi összeg is, voltaképen vagyongyarapodást jelent, miután a földhitelintézetű záloglevelek korábbi jobb árfolyamukat idővel bizonyára ismét elérik és minden körülmények között teljes névértékben kerülnek soroslásra. A jelentés, mérleg és zárószámadások bemutatása után Lampi Vilmos, miniszteri osztálytanácsos, mint részvényes, általános helyeslés közt, a részvényesek köszönetét és bizalmát fejezte ki a társaság kormányzó-testületének, melynek élén Csekonics Endre gr. áll és különös méltánnyal emelte ki Ormóczy V. vezérigazgató kitünő működését, a mely nehéz gazdasági viszonyok közt is a társaság folytonos erősödésére, gyarapodására és az üzlet s üzletvitel jelentékeny javulására vezetett. Csekonics Endre gróf a kormányzótestület és az igazgatóság nevében köszönetet mondott a spontán megnyilvánult bizalomért. A közgyűlés a mérleget és a zárószámadásokat tudomásul vette, a fölmentési javaslatokat elfogadta és a fölmentvényt az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak megadta. Végül az igazgatóságba az elhunyt Schossberger Zsigmond báró helyére tagul László Zsigmondot választották, ki eddig felügyelő tag

volt. A választmány új tagja lett Batthiány István gróf. A felügyelő-bizottság pedig új választás alá került, tagjai lettek; Berzeviczy Albert (új), Burchardt Bélaváry Kondrád, Hajós József, Németh Titusz és Radvánszky Géza báró. Az utóbbi négy a felügyelőbizottságnak ezelőtt is tagja.

Egy üzlet, melyben jelenleg harisnyakötőde van, felerészben jutányos áron kiadó tiszta mesterséget űző iparosnak. Egyéztér 5-ik szám alatt bővebbet.

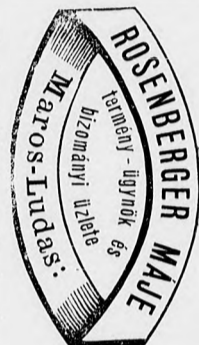

Kiadó: Raducziner Gyula.

St. Miklós

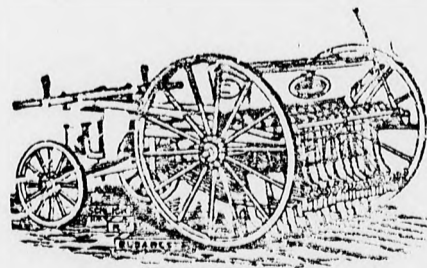
Saját kézi aláírásu
belyegzőket, 2 kornától fel-
jebb, va min mindennemű
belyegzőket és önnedvezőket
a legolcsóbb árak mellett
készít. Első Debreczeni
Rugó-anta B é l y e g z ő
gyár. Főter, 19 sz. Ranun-
kel-ház. Tisztelettel Krausz.

Uj mezőgazdasági gépgyári raktár

Deutsch Ede

— Piacz-utca 83. szám DEBRECZEN, Geréby-ház —
Eredeti amerikai talajmívelő eszközök, tech-
nikai cikkek, és mezőgazdasági gépgyári
raktára.

Mindennemű géprészek, olajok, tömörzsiradék.
Elsőrendű gépgyárának képviselője.
Jutányos és pontos kiszolgálás.

Nyomatott Kutasi Imre könyvnyomdájában.